ANY I. Granollers 15 de Setembre de 1906. NUM. 20.

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de suscripció

ESPANYA, trimestre, ... 1'50 Ptas.
EXTRANGER, semestre. . . . . 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Lletjós, 31. — GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO 'S TORNEN

Recorts historichs

S'ha conmemorat solempnement a Barcelona y en altres indrets de Catalunya la terrible data del 11 de Setembre de 1714. Fou el dia en que caigué Barcelona y ab ella Catalunya, a la empenta de les armes castellanes y franceses, fou el dia en que 's consagrá definitivament per Espanya el regim centralista y uniformador que 'ns ha dut a la ruina.

Perqué cal tenir en compte que aquella sangnant lluita no era un senzill plet entre dues dinasties, era un plet entre dos pobles, entre dos ideals, dos temperaments, troimfant el de despotisme, contra 'l de llibertat.

Catalunya després de la caiguda s' ha refet y conmemora aquella data, no pera plányersen platonicament, sino pera pendre exemples d' ella, pera allissonarse en el passat y evitar els perills de noves caigudes.

Tant com mes Catalunya se sent vigorosa, mes solemnement conmemora la fetxa que recorda la seva decadencia. Abans passava desapercebuda aquella fetxa; ara se celebra ab esclats d' entussiasme. Pero enguany, una nova forsa ha contribuit al esplendor de la festa: pera ser complerta hi faltava el concurs de la dona catalana y aquest concurs ha vingut enguany esplendidament.

Tot moviment social, sense el concurs de la dona es deficient; el catalanisme compta ja ab ella. Per aixó es un moviment potent, complert; per aixó te de triomfar.

****

EN HONOR DEN BALMES

Probablement diumenge dia 23, se fará la festa solemne de descubrirse la lápida a la casa del Prat de Dalt (Caldes de Montbuy) que te per objecte recordar que 'n dita casa en Balmes hi va escriure la seva famosa obra «El Criterio.»

Assistiran a la festa importants personalitats y lluides representacions y s'espera que hi haurá molt concurs de poble.

En el número vinent donarem compte detallat dels preparatius que hi hagi fets, que van a carrech d' entusiastes persones del Vallés y de Vich.

La festa promet revestir molt esplendor.

****

Cambra Agrícola Oficial del Vallés

DELEGACIÓ DE CALDES DE MONTBUY

II CERTAMEN

que celebrará aquesta Delegació, mitjansant públich concurs destinat á recompensar la virtut y actes meritoris de la classe pagesa distribuint els premis de conformitat al seguent:

CARTELL

Premi del Eminentíssim Sr. Cardenal Casañas, Bisbe de Barcelona.—Consistent en 50 pessetes.—Se concedirá al pagés, vehí de qualsevol dels pobles del Bisbat de Barcelona, que cumplint els seus debers religiosos, observant exemplar conducta y essent un bon trevallador, hagi tingut la desgracia de inutilisarse temporal ó perpetuament pera el trevall á causa de malaltía ó accident á ell no imputable.

Premi de la Exma Diputació Provincial de Barcelona.—Consistent en 50 pessetes.—Al pagés vehí de qualsevol poble de la provincia que hagi plantat mes arbres fruyters, que visquin en la actualitat y els tingui millor cuidats

Dos accessits de 25 pessetes de la mateixa Exma. Diputació se concedirán als que segueixin en merit al que obtingui el premi anterior

Premi del Diputat á Corts per aquest Districte Don Alexandre M.ª Pons.—Consistent en 50 pessetes.—Al trevallador de la terra que verbalment ó per escrit, sent preferit el que ho fassi de son puny y lletra, exposi millor les diferentes operacions que requereix el cultiu de la olivera, ses malaltíes y manera de combátreles, demostrant que hagi comprobat les seves teoríes en sos oliverars.

Dos accessits de 25 pessetes del mateix senyor Pons se concedirán als qui segueixin en merit al que obtingui el premi anterior.

Premi del Magnífich Ajuntament d'aquesta vila.—Consistent en 50 pessetes.—Al trevallador pagés d' aquesta Vila (ab preferencia soci d' aquesta Delegació) que verbalment ó per escrit essent preferit el que ho fassi de son puny y lletra, exposi millor les operacions que requereix el cultiu del cirerer, malaltíes que actualment tenen y manera de cembátreles, demostrant á la vegada, que hagi posat en práctica la seva teoría en son terrer.

Premi del Rnt. Dr. Don Joan Alemany y Vidal, Pbre., Rector d'aquesta parroquía.—Consistent en 50 pessetes.—Al jove pagés, solter, feligrés d' aquesta Parroquia que millor proba hagi donat d' amor filial, mantenir ab son trevall manual á sos pares inhabils ó mare viuda, cuidantlos ab esmero y decencia, ó en altre cas, al orfe de pares que mantingui á major nombre de germans seus de menor edat, proporcionántloshi bona y cristiana educació.

Premi de la Cambra Agrícola de Sabadell.—Consistent en una máquina de sulfatar, sistema perfeccionat.—Al trevallador de la terra que demostri tenir mes coneixements practichs sobre l' origen, desenrotllo y curació del *mildiu*, essent preferit el qui demostri haber aplicat personalment el sistema que sostingui com á medi de curació y obtingut bons resultats.

Premi de la Cambra Agrícola del Vallés.—Consistent en una arada tipo Sor.—Al pagés d' aquesta comarca que mostri un tros de terra, no inferior á una quartera, á la que se li hagin practicat els trevalls culturals ab l' oportunitat y coneixement que 's requereix pera prepararla y disposarla per rebrer en bones condicions la sembra de blat.

Premi del Foment de la Sericicultura Espanyola.—Consistent en 100 pessetes.—A qui millor desenrotlli el seguent tema: «Inconvenients que resulten pera nostre país ab l' inmoderat afany de despoblar els boscos de Catalunya. Ventatjes que reportaría la seva repoblació per medi de les moreres com un dels arbres preferits, tenint en compte entre les seves varies condicions la possibilitat de instaurar ab el temps el cultiu de la criansa del cuch de seda.»

CONDICIONS

Tots els trevalls escrits podrán serho en catalá ó castellá y enterament inedits, portant cada trevall un lema y acompanyat d' un plech que porti al sobre del lema y contingui el nom del autor.

Cada premi anirá acompanyat del corresponent diploma.

La Delegació se reserva per un any la propietat dels trevalls premiats.

Els aspirants que pretenguin exposar verbalment qualsevulga dels temes del present Cartell, deurán dirigirse mitjantsant una targeta al Secretari del Certamen per tot el present mes, en la que ademés d' haverhi escrit el seu nom, hi posarán el téma pera que respectivament obtin; després reberán avís d'efectuarho devant de les persones que composen el Jurat.

Fará les adjudicacions el Jurat al efecte elegit; y la solemne distribució de premis tindrá lloch, Deu volent, el dia 15 d' Octubre vinent á les 3 de la tarde en el local de la Delegació, ab assistencia de les autoritats locals y Jurat

El Jurat se reserva adjudicar els premis que quedin deserts, als trevalls que á son judici ne sien mereixedors.

Formen el Jurat: Don Franciso X Tobella d'Argila, President.—Don Salvador Dachs y Pous, Vis-President.—Don Antoni Domenech y Llonch, Don Salvador Boquet y Vives, Don Felix Fages y Vilá, Don Jaume Maspons y Camarasa y Don Frederich Ros y Sallent, Vocals.—Don Avelí Xalabarder y Serra, Secretari.

Per la Junta Directiva.; El President, Francisco de P. Torras y Sayol.—El Secretari, Avelí Xalabarder.

El Vallès. Setmanari autonomista, 15/9/1906, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

L' Aplech de Puiggraciós

No es com abans un aplech de les families mes poderoses de la Comarca, juntament ab els demés vehins dels pobles arreserats al peu d' aquelles montanyes. Moltes de les families aludides han deixat la costum heretada dels seus passats y altres han desaparegut, be confonentse en la turba multa de la ciutat, be anant á capgirells dins les radicals tranformacions de la societat catalana que s' han deixat sentir per aquelles boscuries, fonts de riquesa en altre temps, pobres y abandonades avuy.

Mes algunes se 'n conserven de families de noble antigor y algunes segueixen la tradició de pujar á Puiggraciós la diada del Aplech. Una d' elles, la de Draper de La Ametlla. En sa companyía amabilíssima y en la del amich Anton Mayol, de Palou, varem empendrer l' ascensió cap á Puiggraciós la matinada del dilluns. Cavalcant les senyores y á peu els demés, carregades les sarries d' un matxo ab la minestra y utensilis pel dinar, amunt sempre, barrejantnos ab altres colles que feyen el camí mateix que nosaltres, y carregant ab un *popular* vehí de La Ametlla que ja de bon matí estava massa alegre, ens varem atansar de mica en mica al Castell y hermita, per ahont s'hi veya formiguejar una multitut mes matinera que nosaltres.

Mentres nosaltres fruiem de les primeres impresions del esplendit panorama, aquell subjecte massa alegre de La Ametlla feya la primera de les innombrables visites que li tocaven fer, á la cantina del Hostal. Ne surtí mes alegre que may. Mes que may se sentía atret pera parlar en castellá, la seva deria quant se troba en tals circunstancies, mes que may se sentía inclinat á fer cabrioles, algunes de tan incomprensibles com la de llensarse d' esquena d' una alsada de tres ó cuatre metres, quedant dret com els gats. Aquell gat dels frares, fou durant algunes hores l' animació d' una part de la gentada, fins que aná á escampar la boira montanyes amunt y fondalades avall perseguint y essent perseguit á cops de pedra per colles de ganapies ¡Pobre home! deixemlo.

Al ofici, poch s' hi cabía. No es pas feta la iglesieta pera contenir tan gran nombre de families de La Ametlla, La Garriga, Bigues y Riells, Figaró y de tants altres punts com allá dalt s' havíen aplegat. Tres capellans deyen l' ofici y encare que "com mes son, menos s' entenen" enllestiren depressa, ab tot y haverhi sermó, fet per un frare, de paraula dolsa, vibrant, que dirigía al compacte grupet de fidels que l' escoltaven, frases de cristiá amor embaumades de flaire boscatana. - Penseu germans meus, els deya, que 'n aquest mon per cada alegría hi ha mil tristeses, que pera cullir una flor ens omplim d' espines y penséu que aixó passa lo mateix ab vosaltres, senzills camperols, que ab l' opulent senyor de les grans ciutats. Tots som iguals; tots devém tenir resignació per les naturals contrarietats de la vida y així y sols així, tots podém ser felissos.

Aquella paraula plena de unció evangélica, va fer reviure en mi el recort d' un héroe, el Rector de Montmany que 'ns presenta en Casellas en "Els Sots Ferestechs". ¿Com es possible deixar de tenir present el célebre llibre, visitant aquells llochs? Per aixó preguntava jo ab afany á aquells montanyesos per algunes particularitats reals que han contribuit á que en Casellas pogués escriure alguna de les planes maravelloses del seu discutit llibre. "L' Aleix de les tófones" l' han conegut els vells me deyen; el Carbassot ¡oh, el Carbassot! no está pera festes; hauría de venir algun altre dia pera veurel y el veuría baixar al Figaró ó cap á La Ametlla, encorvat, sech, silenciós, agafat á la cua de la burra que mena sempre pera no caure.

¿Y la Rodassocas? vaig preguntar á un mosso de peu dels que 'ns acompanyaven mentres un cop visitat el camaril de la Verge y realisada la dansa, ens apartavem del burgit de dotzenes de colles y de centenars de persones que 's preparaven pera dinar, y baixavem cap al sot de Montmany en busca d' ombres que no 's troben á la cima. — Poch se res de la Rodassocas, feu aquell home; pero en cambi ¿veu ací devant la casa X.? Prou n' hi havía hagut allá unes donotes, mare y filles, que 'n la diada d' avuy llogaven un piano pera posar besch á algú, pero les van fer fora fa bona pila d' anys.

— Així donchs, vaig fer jo, les poques ánimes viventes que queden per aquets sots, ja deuen ser ara á gust del senyor Rector.... — Fótxera, no senyor, no, que prou convindría que fes corre el salpasser pera ferne bona neteja. ¿Que no? ¿Veu el Castell que tením al devant? Era una torre de moros en altre temps; ara no hi ha mes que cuatre paretotes esquerdades de dalt á baix, pero segons se diu, sota terra, hi ha molts tresors amagats. Per aixó per compte de N. y N. hi varem trevallar molt temps una colla d' homes, obrint grans pous y mines pera trobar part ó partida dels tresors amagats. Pero res; lo que succeí, fou que un dia trevallant en N. tot sol dintre d' un dels pous, tot d' una, sense donarse 'n compte, li surtí un exércit de gent extranya, garrotejantlo y empaitantlo pou amunt Quan se vegé salvat, pegá á corre y encara es l hora que no s' hi ha volgut acostar mes.

— Be ¿y n'esteu ben segur de lo que diheu? ¿Es que ho conteu per haverrho vist o per sentirho a dir?

— No ho he pas vist, pero lo que si vaig veure es lo que li diré Tothom va quedar esporoguit, que no 's trobaren trevalladors que volguessin continuar les obres, de manera que estan avuy dia, tal com aquell home les va deixar. Un dia, un dels empressaris, va dirme — ¿No podrieu al menys anar a recullir la curriola que ha quedat a la part de fora del pou?¡ — Prou! li vaig dir, mentres me paguéu el jornal. Y dit y fet, perqué no m'espanto així com així. Me'n vaig a la torre, m'acosto al pou, me poso a desfer la corriola y ¡Mare de Deu de Puiggraciós! veig una boira blanca, molt blanca que pujava pou amunt, amunt y ja'm cuidava gaire be á asfixiar, si no que vaig tenir el valor de fugir depressa d'aquell lloch maleit. Arribo a casa sense saber de quin mon era; la vaig pagar cara, perqué fins fa poch som estat malalt del fum d'aquella boira.

— ¡Si que es estrany aixó! ¿Y no poden pensar com va ser que surtís aquella boira?

— No mes li diré una cosa. En N. y en N. varen anar a preguntarho a una senyora de Barcelona que fa d'aixó que'n diuen sumánbula y va dir que a dintre la boira hi anava un home dels que habiten a baix al pou, que m'hauría estomacat de valent si m'hagués pogut arreplegar. Pero jo no 'l vaig pas veure.

— ¡A dinar! — ens varen dir els amos de la nostra colla, interrompent la veridíca conversa que acabo de transcriure. Y varem dinar deliciosament, sino per la fresca que calía esperar en aquelles altures, donchs el *país de la ombra* segons ¡en Casellas s'ha convertit en país d'arbrers raquitichs y de roques pelades, per lo saborós del menjar, per la companyía agradable ab que'ns honravem, per la grandiositat del panorama ab que per tots costats se recreava la vista.

Erem a un tret de bala de la iglesia de Montmany, calia donchs anarhi, com així ho ferem després d'assaborir una tassa d' aromatich café, digne complement del dinar. Visitaren la iglesia y després de saludar a la Rectoría á diferents Rnts. senyors, haventhi a un altre tret de bala la casa del Uyá, allí ens dirigirem aprofitant la felís circunstancia de serhi son nou propietari don Salvador Font, de Barcelona, ab la seva distingida familia.

Una gran bandera catalana corona les importants obres que s'estan fent a la casa, tot y conservanti el seu caracter primitiu. L' aspecte exterior respira benestar, cultura, aquella senyorívola franquesa que tan escau a persones de sentiments delicats; y efectivament, al trobarnos hostes del Uyá, varem compendre que la elegancia ciutadana, l'art, el bon gust, el tracte esquisit, havien presestada al bell mitj d'aquells sots tan ferestechs, tan isolats y de naturalesa tan trista. Per lo mateix, per viu contrast, s'amaraba l'esperit de dolces impresions d'indifinible benestar y poch ens haurien cansat de fruirlo, si per trobarnos al cayent de la tarde, no haguessim hagut de pensar en tornar á pujar a Puiggraciós pera empendre la devallada sens perdua de temps.

Ab recansa, ens despedirem de la familia Font y per un camí cubert de mates que bon servey fan pera agafarshi y ajudar a pujar, al cap d'un quart d'hora ens trobarem a Puiggraciós, ahont comensava el ball de tarde, un ball vulgar, com el de qualsevol poble ensopit, ab la orquesta de Sant Feliu y un embalat de brancatje, bon xich mes practich y escayent que'ls usuals.

De la banda del Moyanés, treyen el cap per demunt dels cingles de Montmany, arrivant a no tardar fins a la "torre dels moros," castells de boires blanques, que feyen creure que portaven algunes altres intencions que aquelles que surtiren un dia de dintre la torre; no'ns feyen pas gaire goig y per aixó varem decidir abandonar corrents y depressa Puiggraciós.

En marxa donchs; despedits, al cap de mitja hora de caminar, de la familia Draper y remerciantli tantes amabilitats com ens havía prodigat, restarem sols els dos companys, en Mayol y jo, camí de La Garriga.

Realment aquelles boires portaven males intencions; de blanques, se tornaren negres, com negre era'l nostre pervenir, talment com la nit que s'atansava. Un llampech, produint vivíssima lluentor, fou seguit d'un tró que retrunyint llargues estones per les fondalades, ens avisá en infinitat de tons, que 'ns preparessim ..... a rebre el xafech, que vingué sense gastar cumpliments, haventlo de soportar resignadament sense trobar, montanyes avall, una casa en que demanar alberch, un arbre prou brancat pera deturar momentaniament l' aigua, que a bots y a barrals queya freda demunt els nostres cossos escalfats per la llarga caminada.

De caminar, prou que caminavem y ben depressa, pero si no'ns deixava la pluja, en cambi, per mes consol, ens vingué la nit, nit fosca, sense ni tan sols les lluissors del llampech que l' aclarissin de tant en tant. L'aigua ja podía anar sola, no necessitava qui l'acompanyés.

Mes nosaltres sí que ademés de l' aigua, necessitavem altre companyía, perqué en aquells camins y en aquelles hores de fosca, qui sab ahont hauriem anat a raure. Y la companyía la trobarem, apretant encara mes el pas, en una comitiva grossa qui'ns havía pre-

El Vallès. Setmanari autonomista, 15/9/1906, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

cedit, de la que'n formaven part gentils senyoretes de familiés estiuejadores de La Garriga. ¡Tan fines y delicades, tan simpátiques y tan mullades com nosaltres mateixos!

Allavores se'ns obrí el cor a la esperansa. Ja no erem sols a passar per tant poch agradable tranzit; ademés y sobre tot, ja veyem a l'altra banda d'una espessa cortina d'aigua, uns llumets aixerits y bellugadissos Semblava com si 'ns fessin momarotes, pero no 'ns en sentíem molestats, no, perqué pensavem que si en aquell moment iluminaven carrers y llars plens de la santa beatitut d' un poble assossegat, á no tardar ens hi trobaríem nosaltres en aquell poble de La Garriga y no en va trucaríem a una casa ahont demanar acolliment.... y roba aixuta. A Can Dachs hi varem trobar á tot pler, tot lo que podíem desitjar en tan crítiques circunstancies.

J. MASPONS Y CAMARASA.

****

Crónica Comarcal

Llinàs

Ab molta concurrencia de forasters especialment de Cardedeu, s'ha celebrat la festa major.

Hi havia dos envelats. En el mes concorregut per la colonia, al ferse el ball de rams va quedarse'l el senyor Monegal, que fa molts istius ve á visitarnos y ab tal motiu pronunciá un discurs dient que agraida la colonia a la població, se complavía en oferir el ram a la esposa del Alcalde. Va ser molt aplaudit.

=

Ab motiu de la festa major s' han vist en algunes cases, mes banderes catalanes que de costum.

La Garriga

Gran fou l' exit de la festa ó aplech de la Mare de Deu del Camí, vulgarment anomenada «festa del bosch» per celebrarse la part profana de dita festa en el frondós y tant conegut bosch de «can Tarrés».

Com se anuncia oportunament en els programes, comensá dita festa ab missa á la capella de la Verge del Camí, situada á la entrada del bosch y unida á la casa Tarrés, ab sermó y cant dels goigs a dita Verge per un chor de senyoretes de la colonia. Després al aixecarse algunes bombes ó globos se celebrá en la plassa de de dit bosch, la dansa.

A les cuatre de la tarde, comensá l' orquesta á tocar el programa, acudint de tots indrets en grupos nombrosos y en carruatjes els forasters que estiuhejaven en els pobles vehins, arrivant á reunirse en dit lloch les colonies en pes de La Garriga, La Ametlla, Figaró, nutridíssimes representacions de les de Cardedeu, Samalús La Roca, Granollers y altres punts.

Impossible es pretendre fer una llista de les families, per no caure en descuits nombrosos.

La familla Rosselló, ab la galantería que la caracterisa feu els honors de la casa als numerosos concurrents.

L'aspecte era preciós entre les seculars alsines unides les branques ab un cel de serpentines y paperets, la gran gentada á la plassa y escampats en diferents indrets les tartanes, jardineres y automóvils, arrivantse á reunir prop d' un centenar de carruatjes.

Aquesta festa que tant sols compta ab tres anys de existencia, es tal l' interés y satisfacció que proporciona als concurrents, que cada any ha doblat la concurrencia, poguentse ja dir que l' Aplech de la Mare de Deu del Camí, es l' Aplech de les colonies estiuenques de la part alta del Vallés.

=

La Companyía d'alta Comedia que dirigeixen els senyors Torelló y Caralt y en la que hi pren part la distingida primera actriu senyora Puchol, que actualment trevalla en el teatre del Circol de Recreu, ja anuncía la seva despedida en nostra població pera la present temporada.

Posara en escena per despedida les següents obres:

El diumenge dia 23 del corrent: el sainet *Lo diari ho porta* y el drama en tres actes *Mariana*.

El dilluns dia 24, festivitat de la Mare de Deu de la Mercé: el sainet *Els mals esperits* y la producció en tres actes d' en Santiago Rusiñol, *Buena gente*.

Mentres aquesta Companyía ha actuat en el Circol de Recreu, aquest local s' ha vist extraordinariament concorregut y els artistes han sigut aplaudits de debó per lo be que trevallen.

Mollet.

A efecte de corcarse els raims d' algunes vinyes y en sa conseqüencia pudrirse, s' ha comensat á veurer en aquest terme á vremar. Ja es de suposar la calitat de ví que de tal vrema sortirá.

=

Els terrenos de regadiu d' aquest poble encara se van regant ab mes ó menos pena, poguentse salvar els esplets de tardaneríes, que per ara (gracies á Deu) presenten molt bon aspecte.

=

Dies enrera un senyor regidor se vegé insultat y maltractat pel ex regidor senyor Busquets, que sens dubte per desfogarse li fou necessari expelir la bilis que tenía retinguda de temps Aquest senyor Busquets al efectuar la *bronca* no 's debia recordar que per curarse de la malaltía que sofreix, segons alegá al presentar la dimissió de regidor, no deu disgustarse, donchs que ab malaltíes nervioses, com la que pateix, lo primer que 's recomana es la calma y la bona vida.

¡Ja va fer bé de trasladar el domicili á Martorelles, ja que allí es mes facil que hi trovi lo que necessita!

Senyor Busquets: no 's descuidi ademés de procurarse calma y de pendre forsa til·la, que aplaca els nirvis. Imiti al seu inspirador senyor Alsina, que segons diu, s' empassa molta saliva encara que manifesti serenitat. Paciencia.

=

Dintre pochs dies s' obrirá el local nou construit expressament pera hostatjarhi l' Ateneu recentment constituit. Ja 'n parlarém.

Cardedeu

S' ha celebrat la festa del somatent com cap any s' havía vist. A les set del matí del dia 7, sardanes á la plassa per una banda de Barcelona; á les vuit, el toch del somatent com á senyal de reunirse; á les nou, missa de campanya, assistinthi les autoritats y el poble, fent guardia individuus del mateix cos, seguint tochs de corneta y banda. Acabada la missa se dirigí tothom al tir al blanch, ahont foren obsequiats ab un esmorsar; durant el tir se tocaren sardanes, ballantles els joves y senyoretes allí reunits fins á la una de la tarde. Feya goig de veure els sardanistes; semblava talment que erem al Empordá; alguns lluien la barretina vermella y les noyes vestits blanchs, resultant un conjunt bonich per demés.

El dia 8 se continuá el tir, prenenthi part les senyoretes. Les sorts foren guanyades pels individuus següents: Primer premi: una carabina Remington y un xay, á don Agustí Morató. Segon premi: una carabina Remington y dos pollastres, á don Matias Pineda. Tercer premi: una carabina Remington, á don Pau Vendrell. Quart premi: una oca, á don Joseph Malla, subcabo. Foren objecte de molts elogis pels allí presents y 'l poble, felicitantlos pel bon acert en fer blanch, havent de tirar drets y sense apoyarse en res.

=

S' están fent els preparatius pera la festa de la Germandat de Santa Espina que 's celebrará el dia 23 del corrent. S' ha contractat la orquesta «Moderna Catalana» de Granollers

Llerona

Hem celebrat la festa major ab la solemnitat acostumada dels demés anys.

Les funcions religioses han sigut molt solemnes y concorregudes.

El primer dia hi hagué ofici y professó ab assistencia de les autoritats de la vila y Rectors y capellans dels pobles vehins. A la professó portaven el talem els dos Administradors majors y els senyors Rovira de Villar, Trias, Fages y Margens.

Aquest any sols hi ha hagut un envelat y á satisfacció de tothom.

El primer dia la concurrencia de forasters fou escassa, per ensopegarse també á La Garriga la festa del Bosch.

Al vespre, algunes families se reuniren en el Mas Santa Digna passant una vetllada molt entretinguda y agradable: hi havía abundancia de fanalets de colors y executá unes quantes pesses al piano la senyoreta Angelina Camp, que fou molt aplaudida.

El segon dia ja se vegé mes concorreguda; haventhi families de La Garriga, Granollers, Figaró, La Ametlla, Samalús Cánoves y altres pobles vehins.

La orquesta «Nova Iluro» de Mataró, estigué molt ajustada en tots els actes a que prengué part.

=

S' espera ab molt interés el resultat del repart de consums, cosa que per Les Franqueses, Llerona, Corró de Munt, Corró d' Avall y Marata, es de gran importancia.

Sembla que als caciquistes se 'ls posará el peu á rotllo. Si volen evitar rahons, aixís s' ha de fer.

Granollers.

Un dels dies de festa major, segons se diu, va venir un senyor que diu que 's diu Travé y que fa de Diputat dels cacichs. Com que d' aquesta mala farda, ja gayre be no 'n queda, aquell senyor va estar molt abandonat, ab tot y els esforsos que feren pera voltarlo de gent que semblés alguna cosa.

Pero ni semblant ser persona com cal, ni no semblantho, ningú va anar á dir res al foraster; els empleats del Ajunntament prou anaven á cercar gent pera que anessin á veure al tal Travé, pero tothom contestava que ja 'l te per vist.

Nosaltres fem vots, que es lo que necessita, pera que no torni mes.

=

Divendres de la setmana passada, al matí, el primer tren descendent de La Garriga al entrar en la estació pe Canovelles va sortir dels rails quedant entre les dugues vies. Els passatjers reberen el sust conseqüent, donchs gracies á un voler de Deu no hi va haver cap desgracia personal.

Se diu que l' aguller va donar malament l' agulla.

Als passatjers no se 'ls va volguer abonar l' import del passatje, obligantlos, cas de volguerlo aprofitar, á esperar l' arribada d' un tren que avía de venir de Barcelona á recullirlos pera continuar el viatje.

=

—**Sulfats de Coure DEBRIEG.**—D' acció segura y aplicació senzilla y económica.

Dipósit y venda.—*Manel Tort.* - Granollers.

=

El nostre distingit amich don Agustí Alomar y Estrany, ha passat per la pena de veure morir á un fillet seu de curta edat que era l' encant de la familia. A tota ella enviém el pesam mes sentit, desitjant que 's fassi carrech de que Deu ha volgut un angelet mes al cel.

=

Pera diumenge vinent, el jovent estiuejador está preparant un ball al Casino de Granollers. Com els anteriors s' espera veurel concorregut de les colonies de Cardedeu, La Garriga y demés pobles del voltant, única manera de que els balls del Cassino resultin animats.

=

Tota vegada que 'l senyor Administrador de Correos d' aquesta població ha demostrat interessarse verament pera la millora de dit servey, li demaném y esperém que 'ns complaurá, que designi un bussó pera els impresos y tarjetes de visita, á fí de que el públich no tinga de molestarse á pujar á l' administració pera enviar una senzilla tarjeta de visitat ó un imprés com ho te de fer en l' actualitat. Ja suposém que ab aquesta molestia s' evita un xich l' abús que abans se feya enviant impresos, mes creyém també, que 'l públich te dret á tota mena de facilitats.

Imprempta de Jaume Joseph.—Granollers.

El Vallès. Setmanari autonomista, 15/9/1906, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Disponible

EL ÁGUILA

Magatzéms de Robes fetes pera Senyors y Noys

SECCIÓ Á MIDA

GORRES, IMPERMEABLES, MANTES Y ABRICHS DE TOTES MENES.

Plassa Real, 13.-BARCELONA

Agencia general de Negocis

de

MANEL TORT

Plassa de la Corona, 6.—GRANOLLERS.

Aquesta casa, s' encarrega de la tramitació y despaig de tota classe d'assumptes Judicials, Administratius y particulars; Representacions, Procures, Comissions: compra, venda y administració de tota classe de propietats, cens y dominis; préstams hipotecaris y en lletres; cobro de crédits de totes procedencies; Altes y Baixes de Contribució: Reclamacions; Redempció y venda de Cens; Procediments executius pera totes les Corporacions, Entitats y Oficines autorisades; Liquidació de drets reyals; Associació y expedients de quintes; Serveys y trevalls especials pera 'ls Ajuntaments y Secretaris; etc; etc.

Tractes y honoraris convencionals. **Abonats de varies classes ó tarifes.**

SASTRERIA

de

J. GUASCH

Plassa del Bestiar, 42.—GRANOLLERS.

Trajos desde 40 á 100 ptes.

Promptitut, economía y esmerada confecció.

EL PROBLEMA CATALAN Obra escrita per el Diputat provincial don Francisco Pí y Sunyer.—**Preu: 30 céntims** —Se ven á l' Administració d' aquest setmanari (Lletjós, 31.—GRANOLLERS).

El Vallès. Setmanari autonomista, 15/9/1906, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers